

netop godt for børnene, at den enlige forsøger tænker sig godt og grundigt om og prøver, hvor solidt forholdet er, før kæresten opgiver sin selvstændige bolig og flytter ind med alt sit habengut? Jo, jeg mener, at børnene skal have den størst mulige stabilitet, så det er vist i grunden fornuftigt, men lovgivningen tilsiger altså noget andet.

Arbejdstiderne er blevet mere og mere fleksible. Parallelt hermed er daginstitutionernes åbningstid de allerfleste steder blevet indskrænket. Altså har mange enlige forsørgere brug for hjælp fra kæreste, familie eller venner til hentning eller bringning af børn. Det er da helt håbløst, at de oven i købet skal gå i frygt for, at pædagogerne i daginstitutionen misforstår situationen og indberetter dem for socialt bedrageri. Det er også en helt håbløs arbejdsopgave at pålægge pædagogerne, fordi det er ødelæggende for den gensidige tillid og derfor undergraver samarbejdet mellem institution og hjem.

I Enhedslisten er vi som alle andre imod, at man bedrager i skat, kører for stærkt eller laver socialt snyderi, men vi er imod, at kontrol og angiveri bliver en borgerpligt, eller at forskellige offentlige faggrupper skal bruge deres kostbare arbejdstid på registrering og kontrol i stedet for det, der er deres hovedansvarsområde, og som også er det, de er bedst til, hvad enten de er ansat som hjemmehjælpere, pædagoger, lærere, socialrådgivere eller noget helt andet.

Så meget om angiverisiden. Med den vending kontrollforslagene tager, må jeg indrømme, at mit forslag snarere er at ophæve CPR-registret end at udvide mulighederne for registrering. CPR-registret giver det redskab, der gør det svært at sætte grænserne, og det er slet ikke nødvendigt. Og det er i øvrigt sådan, at ethvert system i den forbindelse er selvkørende. Jo mere det bliver brugt, jo mere nødvendigt synes det at være, men det er jo altså ikke tilfældet. Der er ikke mindre snyd i Danmark, end der er i de lande, der ikke har et sådant CPR-register.

Argumentet om at opklare forbrydelser og snyd er altid gangbart, når man vil sammenkøre registre eller for den sags skyld vil oprette en kameracentral på Storebæltsbroen. Det er den samme tankegang. Men prisen bliver ganske enkelt for høj, ikke bare ved, at kontrol bliver til overvågning, men også ved, at folk, der har brug for hjælp, bliver mødt med mistro, og ved, at sikkerhedsnettet i stedet bliver til et edder-

koppespind, og den pris er vi ikke villige til at betale.

Jann Sjørnsen (KRF):

Det problem, vi helt grundlæggende står over for i dag med det tema, som forespørgslen har, er set med Kristeligt Folkepartis øjne, at Vorherres børn ikke er engle. Var vi det, var der ikke den store brug for kontrol og overvågning, tror jeg, og der var nok heller ikke så meget snyd og bedrageri, som vi ellers kan tale om at der er i dag. Men nu er Vorherres børn som sagt ikke engle, og derfor er der grundlæggende de problemstillinger og det dilemma, som har været drøftet her i dag.

På den ene side har vi det sådan i Kristeligt Folkeparti, at det bare er ved at være for meget med den megen kontrol og overvågning, og på den anden side må vi jo så også indrømme, at der også er for meget skattesnyd og socialt bedrageri. Begge dele er sådan set en kendsgerning, og det er lige det modsatte af det, jeg nævnte indledningsvis.

Vi står i spændingsfeltet imellem ønsket om at bekæmpe snyd og bedrageri af forskellig slags og så ønsket om ikke at få for megen kontrol, for megen overvågning, fordi det på mange måder også er med til at ødelægge de menneskelige relationer, med til at gøre, at vi baserer vores relationer på mistillid i stedet for tillid.

Vi er som sagt fra Kristeligt Folkepartis side stærkt betænkelige ved stadig mere kontrol og overvågning, men egentlig er vi i endnu højere grad betænkelige ved den udvikling, der har afstedkommet den kontrol og overvågning, vi har besluttet os for i vores samfund, og her tænker jeg specielt på befolkningens holdning til snyd og bedrageri, på den almindelige samfundsmoral. Det er den, der dybest set er grund til at være betænkelig ved, for det er den, der har afstedkommet den megen kontrol, den megen overvågning, det, at vi overhovedet kan drøfte noget så grotesk egentlig, som at angiveri skulle være en borgerpligt.

Problemstillingen bliver selvfølgelig især sat i relief af, at vi tildeler mange ydelser til mennesker, der i udgangspunktet har behov herfor – og det synes vi sådan set ikke man skal pille ved – men hvor vi må indrømme, at der også bliver begået meget snyd og bedrageri. Men det, der er vigtigt, når vi skal have en idépolitisk diskussion om det her – set med Kristeligt Folkepartis øjne – er sådan set, at vi i virkelig-